



# JESU HJERTE KIRKE

DEN ROMERSK-KATOLSKE KIRKE  
I RANDERS OG OMEGN

SOGNEBLAD

juni – juli - august

2019

2. årg. Nr. 6.

## Kirken, vores moder: Hvad binder os til den?

Jeg vil gerne reflektere over vores tilhørsforhold til Kirken. Hvad er det, der binder mig til Kirken? Jeg vil forsøge at tage nogle emner op, som jeg har reflekteret over i de seneste måneder og prøve at skildre en problematik, som jeg mener at kunne finde blandt os troende katolikker.

Kan det være rigtigt, at nogle kun kommer i Kirken på grund af en bestemt præst? Eller på grund af en bestemt organist eller lektor? Og kan det omvendt være rigtigt, at nogen måske ikke kommer i Kirken på grund af de samme årsager? Kan det være rigtigt, at man vælger at være mere eller mindre aktiv i Kirken udelukkende på grund af følelsesmæssige årsager som sympatier eller antipatier eller lignende? I en katolsk by, hvor der findes mange kirker, kan man måske sagtens tillade sig at "hoppe" fra kirke til kirke alt afhængig af, om man nu har sympati eller antipati for en bestemt person i Kirken, man kan jo bare tage til det nærliggende sogn.

Det er let nok i et katolsk land, hvor der måske er mange kirker. Her hos os, og i hvert fald her i Randers, er det mere kompliceret, da der kun er én katolsk Kirke. Det er derfor vigtigt, at man ikke risikerer at gå glip af Kirkens liv på grund af rent følelsesmæssige årsager.

Men hvad er det så, der binder os til Kirken, når vi ser bort fra de årsager, jeg nævnte ovenfor?

På det personlige plan kan man have et tilhørsforhold til Kirken, som er betinget af sympati eller antipati for en præst eller en biskop eller en pave. Så afhængig af, hvilken præst eller biskop eller pave, man nu engang har, kan man beslutte sig til at være med eller ikke være med i Kirken. Det er et forhold til Kirken, som er baseret på den personlige smag, noget som kan ændre sig hurtigt fra år til år og endda fra dag til dag – alt efter hvad man eller hvem man synes om for tiden.

Hvordan opfatter vi så det at tilhøre Kirken?

Nogle opfatter deres forhold til Kirken som et medlemskab af en slags klub eller forening, som man bliver medlem af, når man betaler det årlige kontingent. På den måde vil søndagsmessens kollekt eller kirkeskatten blive opfattet som en slags kontingent, som man betaler til Kirken, og som giver ret til et antal ydelser fra Kirken (barnedåb, bryllup, begravelse, samtale med præsten, første Kommunion, osv.) - på samme måde som i så mange andre foreninger eller organisationer.

Andre ser Kirken som noget åndeligt og spirituelt, hvor jurisdiktionen slet ikke høre hjemme. Eksempelvis skulle jeg, som er præst, på ingen måde underordne mig biskoppens eller pavens bestemmelser, men blot følge min åndelige inspiration, som måske kunne lede mig til at træffe de bedste valg for mig og for menigheden.

Atter andre mener, at når man nu deler sakramenter, som ofte opfattes som symbolske ritualer, og når man nu rent formelt også anerkender biskoppens autoritet, så har man ikke rigtig brug for at være fælles om tro og moral, for når det handler om ens personlige trosliv, er man fri til at tage eller ikke tage del i Kirkens tro og moral – alt efter den enkeltes personlige holdning.

En sidste gruppe kan være enig i, at tro og moral er vigtige elementer, hvad Kirkens autoritet jo også er, men det gælder ikke helt så meget sakramenterne - i hvert fald ikke alle. Man mener derfor, at man kan vælge de sakramenter, man godt kan lide, og

fravælge dem, man synes mindre godt om. Hvis man fx ikke kan forstå ægteskabets sakramente, kan man bare på et teoretisk eller praktisk plan sortere det væk fra det personlige kristenliv.

Men hvad er det, som Kirken selv siger om dette emne? I dens lære taler den om tre bånd, som binder os til Den katolske Kirke, "*tria vincula*", som man siger på latin. Det symbolske bånd (*vinculum symbolicum*), dvs. troens bånd (trosbekendelse kaldes også symbol), hvor vi deler troen med hinanden, den tro og den morallære som vi bekender, og som vi vil leve efter. Det andet bånd er det liturgiske bånd, (*vinculum liturgicum*), især de syv sakramenter, som gør, at vi kan kaldes katolikker; og det sidste bånd er det juridiske bånd (*vinculum sociale vel hierarchicum*), dvs. at vi underordner os Kirkens autoritet, paven og biskopperne samt Kirkens repræsentanter ude i de forskellige menigheder: "Fuldstændig indlemmet i Kirkens fællesskab bliver de, der har Kristi Ånd og tager imod hele Kirkens ordning og alle de frelsesmidler, der er nedlagt i Den, og som med Kristus, der styrer Den gennem paven og biskopperne, forenes i Kirkens synlige struktur ved disse bånd: trosbekendelsen, sakramenterne og det kirkelige styre og fællesskab." (*Lumen Gentium* 14)

Det er egentlig det, som gør, at man kan kalde sig katolik: Man bekender sig til en tro og moral, man har fået gyldige sakramenter, og man accepterer Kirkens autoritet.

Hvis et eller to af disse to bånd ikke er til stede, er tilhørsforholdet til Den katolske Kirke ikke fuldkomment, det kan være mere eller mindre stærkt, alt afhængig af hvilket bånd man mangler. Hvis man kun er bundet til Kirken af ét eller to af de tre bånd, er tilhørsforholdet til Kirken ikke fuldkomment, men kun labilt; man kan på den måde være tilknyttet Kirken, men ikke have det såkaldt fulde fællesskab, det er netop dét, som kendetegner vore brødre og søstre fra folkekirken.

Vi har altså disse tre bånd, som binder os til Kirken og til vores fællesskab: tro, sakramenter og autoritet. Det er tre realiteter, som nok er meget åndelige, men som samtidig også er særdeles konkrete og praktiske. Vores tilhørsforhold til Kirken er derfor i høj grad noget åndeligt, som kommer til udtryk i det konkrete og daglige liv ud fra de valg og beslutninger, som vi hver dag træffer i tilværelsen.

P. Stefano

## Kaldet

I dag kan det godt værre forvirrende når vi bliver spurgt, ”har du fundet dit kald?” for hvad er et kald og hvem kalder? I denne artikel vil vi prøve at se lidt nærmere på det og prøve at skabe et overskueligt billede af hvad det vil sige at være kaldet, når man er katolik.

### **Kerygma – Det glade budskab**

For at vi overhoved kan begynde at snakke om kald, må vi først have det glade budskab på plads, for i det glade budskab ligger den kristne identitet og uden denne kan vi ikke vide hvor vi står eller hvor vi er på vej hen eller hvor vi skal hen. Det glade budskab kan deles op i 4 punkter, som vi dykker lidt dybere ned i.

#### **1) Du er skabt af Gud til Gud:**

”Længslen efter Gud er indskrevet i menneskets hjerte, for mennesket er skabt af Gud og til Gud; Gud drager uophørligt mennesket til sig, og det er

kun i Gud, at mennesket finder den sandhed og lykke, som det uophørligt søger.” (DKKK I Kap:27) Mennesket er skabt i Guds billede ”Gud sagde: »Lad os skabe mennesker i vort billede, så de ligner os!» (1 Mos 1:26) Det vil sige at du er skabt til fællesskab med Gud. Gud er Treenig Fader, Søn og Helligånd, det vil sige at i Gud er der fællesskab, det fællesskab er du skabt til at tage del i.

#### **2) Du har syndet mod Gud:**

”Derfor: Synden kom ind i verden ved ét menneske, og ved synden døden, og sådan kom døden til alle mennesker, fordi alle syndede” (Brevet til Romerne 5:12)

Man kan ikke værre Kristen uden at anerkende og bekende sin synd. Har du ingen synd, har du ikke brug for Jesus og frelsen, og så var Hans død og opstandelse for ingen ting.

#### **3) Kristus Jesus:**

”Han, som havde Guds skikkelse, regnede det ikke for et rov at være lige med Gud, men gav afkald på det, tog en tjeners skikkelse på og blev mennesker lig; og da han var trådt frem som et menneske, ydmygede han sig og blev lydige indtil døden, ja, døden på et kors. Derfor har Gud højt ophøjet ham og skænket ham navnet over alle navne, for at i Jesu navn hvert knæ skal bøje sig, i himlen og på jorden og under jorden, og hver tunge bekende:

Jesus Kristus er Herre, til Gud Faders ære.” (Brevet til Filippenerne 2:6-11)

I al sin kærlighed, nåde og barmhjertighed har den Almægtige Gud besluttet i al sin visdom, at sende sin enbårne Søn Jesus Kristus for at frelse verden igennem Hans død og opstandelse. ”Jesus sagde til ham: »Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved mig.” (Joh 14:6)

#### **4) Dit svar:**

”Tiden er inde, Guds rige er kommet nær; omvend jer og tro på evangeliet!” (Markus 1:15)

Det eneste svar der passer sig til alt det oven nævnte er at tro. At omvende sig og følge Kristus. At udleve og praktisere sin tro og det er udover og mere end bare at have troen som et søndagstillæg. Det er at leve det glade budskab fuldt ud, hver dag resten af sit liv, i og igennem Kirken.

Hvorfor nævner vi alt dette, jo det gør vi fordi, at det er nemlig menneskets første kald, det er vores

universelle kald. Alle mennesker på hele jorden alle der har været, er og som vil værre er kaldet til dette, at tage imod det glade budskab, at acceptere sin identitet som menneske og omfavne Jesus Kristus verdens frelser og levet livet for Ham, i Ham og med Ham.

#### **Det individuelle kald**

Når man har accepteret og taget imod det glade budskab (de 4 oven nævnte punkter) så kan man sidde tilbage med spørgsmålet, ”hvordan skal jeg så helt konkret udleve mit Kristne liv?” Her er det vidunderligt befriende at være Kristen!

Vi skal nemlig ikke selv udtænke en slagplan, det er ikke os der skal udtænke en vej og måde hvorpå vi skal blive hellige, vi må altid holde i mængde at det er Ham, Jesus Kristus der er Herre. Der er en grund til vi kalder Ham Herre, det er jo fordi det er Ham der bestemmer.

Derfor er vi nødt til at have den indstilling at det er Herrens vilje der skal ske i vores liv. Det kan være angst fremkaldende at vi skal overlade vores liv i en andens hænder. Men her bør det hjælpe at huske på at det er ikke hvem som helst du har med at gøre. Det er Ham som har givet sit liv for dig og som kender dig bedre end nogen anden på denne jord, Jesus Kristus.

Kort sagt, vi må indstille os på at leve for Gud og ikke for os selv. Det er der i Kærligheden ligger, den ofre sig

altid for den elskede - se på Kristus på korset.

Den måde hvorpå vi hører Herrens vilje i vores liv kommer igennem den hellige Skrift, det er nødvendigt at tilbringe lidt tid dagligt med at læse den hellige Skrift, især evangelierne. "Uvidenhed om Skriften er uvidenhed om Kristus" (Skt. Hieronymus)

Derudover er det også nødvendigt at vi bruger Sakramenterne regelmæssigt, især Eukaristien (messen) og Skriftemålet. Alt dette sammen med den personlige bøn hvor i vi lærer at kommunikere med Gud, det er at bede for eksempel "Herre Jesus Kristus hvad er din vilje med mig? Hvordan skal jeg leve mit liv for dig?" Men det er også nødvendigt at lytte til Gud og prøve at tilbringe lidt tid i stilhed med Herren, det kunne jo værre foran det hellige Sakramente til tilbedelse.

### **Oversigt**

1) Brug din frie vilje til at acceptere Herrens vilje med dig.

2) Læs den hellige Skrift - den er levende – Gud taler igennem den til dig.

3) Sakramenterne – Brug dem- det er Jesus selv der er tilstede i dem.

4) Bønnen – Din egen personlige bøn – Jesus taler også til dig, husk at lyt.

5) Igennem disse, vil Herren vise dig om du er kaldet til præst, søster, ægteskabet osv.

### **En Historie**

En munk spurgte engang en hellig mand: hvordan laver man mirakler?

Den hellige mand:

Hvis du lærer en person at læse evangeliet, har du åbnet en blinde øjne.

Hvis du lærer en person at hjælpe dem der er i nød, har du helbredt de lidende.

Hvis du lærer en person at komme til Kirken har du helbredt den lamme.

Hvis du fører en person til anger, har du vakt en død til live.

Gå nu ud og lav mirakler!

Daniel Ebert

## **Et lille tilbageblik på mine år i Jesu Hjerter kirke**

Der er efterhånden gået en del tid, fra dengang jeg var en lille dreng der gik i kirke med sin mor hver søndag, til at skulle sige farvel til noget jeg inderligt holder kært.

Jeg husker tydeligt søndagen hvor jeg sad stille og roligt sammen med min mor ved en af kirkebænkene. Til min

store overraskelse blev jeg pludselig overvældet af følgende spørgsmål fra en høj ministrant: "Kunne du ikke tænke dig at hjælpe til, som ministrant?" På daværende tidspunkt var det mig en fjern tanke, noget jeg ikke selv reflekterede over, men med opbakning fra min mor, tog jeg "Springet"

Siden da har ministranttjenesten været en del af min identitet som katolik. Jeg havde svært ved at forestille mig en søndag, hvor jeg ikke deltog til messen, aktivt. Og siden da har det at være ministrant i Jesu Hjerter kirke været en selvfølge for mig, dels på grund af at jeg følte mig som en vigtig brik i et puslespil, men mest grundet det, at der er ikke noget større end at tjene Herren. Her finder jeg især stor glæde over Jesu Kristi ord i bibelen: “ Om nogen tjener mig, han følge mig, og hvor jeg er, der skal også min tjener være..(..) Joh 12,26

Med hensyn til min sociale omgangskreds i Jesu Hjerter kirke, har den ikke været ligeså veletableret, som dengang vi unge fra JHUK tog til Verdensungdomsdage i Polen, år 2016. Hensigten var at vi skulle tage afsted samlet med andre unge fra DUK, men Randers lokalforening var mildest talt rimelig livløst. Hvorfor udgangspunktet senere blev til, at de unge fra Randers skulle køre sammen afsted på denne pilgrimstur, som i virkeligheden tjente det formål at “ryste” os sammen. Og i forlængelse af det sidstnævnte må man sige at det har båret frugt. Jeg erindrer ikke at ungdommen i Jesu Hjerter kirke, har været ligeså engageret i kirkelivet førhen. Jeg kan kun konstatere at Helligånden har gjort sit, og jeg er overbevist om at han vil forsætte, fordi jeg ser en god fremtid for ungdommen i Jesu Hjerter kirke.

På et mere personligt plan, vil jeg kommentere på præsterne som jeg har

kendt gennem min tid i Jesu Hjerter kirke. P. Dominique, P. Ambroziu og P. Stefano, har hver især på deres helt egen måde været med til at forme mit liv som kristen.

Man hører jo i disse tider særligt i det senmoderne samfund vi nu lever i, at vi skal være selvrealiserende mennesker, individualister osv - og at disse “evner” læres typisk i det primære som består af familien, og det sekundære skole, arbejdsplads osv. For mit vedkommende har det at blive oplært til at være et anstændigt menneske, været en selvfølge i hjemmet. Men på en hel bestemt måde, har Jesu Hjerter kirke bidraget til at danne mig som menneske. Jeg har følt at kirken var som et andet hjem for mig. Et hjem hvor jeg følte at jeg havde min plads, nogen at gå til hvis jeg var i tvivl med de store livsspørgsmål og problemstillinger. Her kommer skriftemålet sakramente blandt andet ind i billedet. Mange synes det virker overdrevet at skulle fortælle en præst om sine problemer, udfordringer og naturligvis synder. Men for mit vedkommende har jeg altid gået fra skriftestolen med et nyt hjerte og oprejst pande. For vi mennesker er ikke kaldet til at leve bedrøvede liv, vi er kaldet til at være vidner om Guds nåde, derfor vil jeg af hele mit hjerte sige tak til de præster jeg har kendt gennem mit relative korte liv.

Det føles helt surrealistisk at skulle reflektere over en afskedshilsen som denne artikel i virkeligheden afspejler. Selvfølgelig har jeg gået og leget lidt

med tanken om at tage til Polen med min mor, men nu hvor jeg definitivt har bestemt mig, føles det mærkeligt og trist at skulle tage afsked med de mange mennesker, man nu gennem tiden har lært at kende. Sandheden er den at vi skal alle sammen videre i dette liv, på vores helt egen måde. Og hvem ved måske bliver min tre-årige bacheloruddannelse ikke til en kandidat i fremtiden, måske vil Gud noget helt andet med mig. For det er ikke hvad "jeg" vil, men hvad vor Herre vil. Jeg er derfor åben indstillet over for hans vejledning og røst, selvom jeg til tider måske døv over for hvad Gud siger til mig, og blind over de tegn han giver mig, men jeg har selv erfaret - Livet er og bliver bedre når Gud er i centrum.

Jesu Hjerter kirke, et sted hvor jeg har modtaget de fleste af mine sakramenter. Uanset tid eller sted vil det altid være kirken hvor jeg vil føle mig hjemme. Et fundament er blevet lagt i Randers

og et nyt skal opstå i Polen, hvorledes det bliver ligeså godt er mig underordnet, jeg ved dog at jeg tager en del med mig i "bagagen", som består i alt det jeg har oplevet, lært i Jesu Hjerter kirke.

Afslutningsvis vil jeg gerne sige tak til alle i Jesu Hjerter kirke. I har været en dejlig familie at være del af, og jeg håber vi ses engang i den nærmeste fremtid.

Må Guds velsignelser være med jer.

I ♣ Kristian Horslund

## EN INDBYDELSE

JHUK fejrer sommeren ved at invitere alle til grill-dag den 15. juni.

Det er vigtigt både for ældre og yngre, at vi alle sammen føler os som en værdsat del af den katolske familie i vores Kirke, og det er vigtigt, at vi mærker, at vi hører sammen og er velkommen i hinandens små fællesskaber.

Derfor vil jeg opfordre til, at både yngre og ældre bakker op om de unges initiativ ved at deltage i grill-dagen - i kortere eller længere tid.

**Man bedes medbringe egen mad, som kan tilberedes på grill i Mariahaven.**

Alle arrangementets øvrige udgifter dækkes via et gebyr på 10 kr. for børn, 20 kr. for voksne **eller** 50 kr. for en familie,

Af hensyn til planlægningen skal interesserede tilmelde sig senest den 12. juni enten hos en af de unge, som vil stå klar efter messen den 9. juni, eller via mail: [jhukranders@gmail.com](mailto:jhukranders@gmail.com).

Flemming Kurdahl

Formand for Menighedsrådet.

# **MOBILEPAY 66443**

Bør kun benyttes til overførsel af kollekt. Hvis denne betalingsform dækker et andet formål, skal det fremgå i tekstfeltet

## **ADRESSER OG TELEFONNUMRE**

**Jesu Hjerter Kirke**  
**Thorsgade 22, 8900 Randers C**  
**Hjemmeside: [www.katolsk-randers.dk](http://www.katolsk-randers.dk)**  
**E-mail: [randers@katolsk.dk](mailto:randers@katolsk.dk)**  
**Tel: +45 86429730**  
**Torsdag er kontoret lukket**

**Konst. sognepræst: p. Stefano Tarquini,**  
**Thorsgade 22, 8900 Randers C.**  
**E-mail: [ste@katolsk.dk](mailto:ste@katolsk.dk)**  
**Mob: +45 91457615**

**Menighedsrådsformand: Flemming Kurdahl**  
**E-mail: [flemming.kurdahl@gmail.com](mailto:flemming.kurdahl@gmail.com)**  
**Mob: +45 23304912**

**Regnskabsfører: Anne Marie Gulmann,**  
**E-mail: [gulmann@dadlnet.dk](mailto:gulmann@dadlnet.dk)**  
**Tel: +45 86398668**

**Sognebladets redaktør: Annette Høyrup**  
**E-mail: [annette@profeti.dk](mailto:annette@profeti.dk)**  
**Mob: + 45 30232360**